

N:o 13.

Ank. till Riksd. kansli den 11 maj 1892, kl. 8 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes beslut rörande dels 3:dje punkten mom. d) och dels 120:de punkten af bevillningsutskottets betänkande n:r 9, angående tullbevillningen.

Med anledning af de beslut, kamrarne, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, fattat vid behandlingen af punkterna 3 d) och 120 i utskottets betänkande n:r 9, angående tullbevillningen, får utskottet afgifva nedanstående förslag.

1:o.

I 3:dje punkten mom. d) af nämnda betänkande hade utskottet hemställt, att, i stället för rubriken »*Ammoniak, saltsyrad (salmiak) — — — fri*», måtte på vederbörligt ställe i tulltaxan intagas följande rubrik: »*Ammoniak: klorammonium (salmiak) — — — — fri*».

Denna utskottets hemställan har bifallits af Andra Kammaren, hvaremot Första Kammaren genom godkännande i ett sammanhang af Kongl. Maj:ts förslag beträffande samtliga de rubriker, som i betänkandets 3:dje punkt afhandlats, beslutit att åt nu ifrågavarande rubrik gifva följande lydelse: »*Ammoniak, saltsyrad (salmiak) — — — — fri*».

För åvägabringande af ett kamrarnes sammanstämmade beslut i denna redaktionsfråga anser sig utskottet böra till Första Kammaren hemställa,

att kammaren ville, med frånträdande af sitt beslut, i hvad det afser benämningen af den artikel, som i 3:dje punkten mom. d) af utskottets betänkande n:o 9 omförmäles, biträda det beslut, Andra Kammaren i berörda afseende fattat.

2:o.

§ 8 i underrättelserna till nu gällande tulltaxa lyder sålunda:

»1. Vid införsel af materialier och förnödenheter till fartygs nybyggnad, förbyggnad eller reparation, husgerådssaker och proviantartiklar derifrån undantagna, må restitution af erlagd tull eller i fall, då tullafgiften icke blifvit erlagd, utan allenast, på sätt här nedan sägs, säkerhet för densamma stälts, befrielse från dess gäldande åtnjutas för sådana svenska och utländska fartyg, hvilka innehafva en afgiftspliktig dräktighet af öfver 40 tons, under vilkor:

a) att afsigten med de införda materialiernas och skeppsförnödenheternas användning till förberörda ändamål vid deras införsel och angifning till tullbehandling skriftligen anmäles;

b) att det fartyg, till hvilket materialierna och skeppsförnödenheterna användas, inom två år efter deras införsel till riket styrkes vara i fullfärdigt skick;

c) att innehafvaren af eller föreståndaren för det varf eller den verkstad, der fartyget blifvit nybygdt, förbygdt eller repareradt, när detta är fullt färdigt, till generaltullstyrelsen aflemnar en af honom under edlig förpligtelse afgifven och af två hans biträden, som med arbetet tagit befattning, bestyrkt noggrann förteckning öfver myckenheten af alla till fartyget använda olika materialier och skeppsförnödenheter, materialförlusten vid arbetet deri inberäknad, för hvilka restitution af eller befrielse från tullafgift sökes, jemte under samma förpligtelse afgifven försäkran, att dessa materialier och förnödenheter äro af utländskt ursprung och att full införselstull för dem blifvit behörigen erlagd eller af generaltullstyrelsen godkänd säkerhet för densamma stäld, samt uppgift om tiden, då de till riket inkommit, och den lägenhet, med hvilken införseln skett; samt

d) att varfs- eller verkstadsinnehafvaren är förbunden att underkasta sig all den kontroll i öfrigt, hvilken generaltullstyrelsen kan finna skäligt föreskrifva.

Varfs- eller verkstadsinnehafvare, som önskar anstånd med erläggande af tullafgiften för materialier och skeppsförnödenheter, som i detta moment afses, till dess frågan, huruvida befrielse från afgiften må njutas, blifvit afgjord, kan, efter hos generaltullstyrelsen derom gjord anhållan, erhålla sådant anstånd, om han för samma afgift ställer säkerhet, som generaltullstyrelsen finner betryggande; skolande angående tullverkets rätt att, efter utgången af den tid, för hvilken anstånd med tullafgiftens erläggande beviljats, af sådan säkerhet göra sig betäckt för belöpande tullafgift i tillämpliga delar gälla de i § 31 tullstadgan meddelade föreskrifter.

2. De skeppsförnödenheter, hvarmed ett svenskt, från utrikes ort återvändande fartyg under resan blifvit försedt, äro icke underkastade tull, så länge de förblifva i samma fartygs bruk.»

I Kongl. Maj:ts förslag till tulltaxa har åt ifrågavarande § gifvits följande delvis förändrade lydelse:

»1. Innehafvare af svenskt skeppsvarf eller verkstad, der fartyg af mer än 40 tons afgiftspliktig drägtighet, vare sig svenskt eller utländskt, blifvit nybygdt, förbygdt eller repareradt, vare berättigad att för dervid använda, från utrikes ort införda tullpliktiga materialier och skeppsförnödenheter, som ej äro hänförliga till husgerådssaker eller proviantartiklar, restitutionsvis återbekomma den erlagda tullafgiften, under vilkor:

a) att afsigten med de införda materialiernas och skeppsförnödenheternas användning till förberörda ändamål vid deras införsel och angifning till tullbehandling skriftligen anmäles;

b) att det fartyg, till hvilket materialierna och skeppsförnödenheterna användas, inom två år efter deras införsel till riket styrkes vara i fullfärdigt skick;

c) att varfvets eller verkstadens innehafvare eller föreståndare, när fartyget är fullt färdigt, till generaltullstyrelsen aflemnar en af honom under edlig förpligtelse afgifven och af tvenne hans biträden, som med arbetet tagit befattning, bestyrkt noggrann förteckning öfver myckenheten af alla till fartyget använda olika materialier och skeppsförnödenheter, materialförlusten vid arbetet deri inberäknad, för hvilka restitution af tullafgift sökes, jemte under samma förpligtelse afgifven försäkran, att dessa materialier och förnödenheter äro af utländskt ursprung, och att full införselstull för dem blifvit behörigen erlagd, samt uppgift om tiden, då de till riket inkommit, och den lägenhet, med hvilken införseln skett; samt

d) att varfs- eller verkstadsinnehafvaren är förbunden att underkasta sig all den kontroll i öfrigt, hvilken generaltullstyrelsen kan finna skäligt föreskrifva.

2. De skeppsförnödenheter, hvarmed ett svenskt, från utrikes ort återvändande fartyg under resan blifvit försedd, äro icke underkastade tull, så länge de förblifva i samma fartygs bruk.»

I 120:de punkten af ofvannämnda betänkande hade utskottet hemställt, att åt ifrågavarande § måtte gifvas den förändrade lydelse, som af Kongl. Maj:t sålunda föreslagits.

Denna utskottets hemställan har bifallits af Första Kammaren. Andra Kammaren åter har vid behandlingen af ifrågavarande punkt endast beslutit bifall till en vid samma punkt afgifven reservation, hvori hemstälts, att den nuvarande lydelsen af tulltaxeunderrättelsernas § 8 mom. 1 i punkten d) måtte oförändrad bibehållas.

Då Andra Kammaren sålunda ännu ej fattat beslut rörande lydelsen af förevarande § i dess helhet, men Första Kammaren i denna fråga redan beslutit, får utskottet till Andra Kammaren hemställa,

att kammaren ville fatta beslut jemväl rörande de delar af ifrågavarande §, om hvilkas lydelse kammaren ännu icke uttalat sig.

Stockholm den 10 maj 1892.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.